

புத்தகப்பொருள்
235. P / 294.5

அம்பலாள்

உ
சக்தி துணை

மேலும் தூஷக பிரிவு
பிந்தைய தூஷக சேஷக
யாழ்ப்பாணம்.

235'8

வழக்கம்பரை
“அம்பாள் துதி”

ஆக்கியோன் :

திரு. சோ. க. வேலாயுதர் அவர்கள்.

1981

அச்சுப்பதிப்பு :

ஸ்ரீ முருகன் அச்சகம்
யாழ்ப்பாணம்

சத்தி துணை

முகவுரை

பராசத்தியைப் பாடிப்பரவிப் பணிவதற்கு உகந்தது பாடல்களே. அந்த நினைவே அம்பாள் மேற்பாடப்பட்ட இப்பாடல்கள் ஆகும். இவற்றைப்பாடி இடைவிடாது துதிப்பதனால் இன்பமே எந்நாளும் கிடைக்கும் என்பதனைத் திருநாவுக்கரசு நாயனார்,

“ துன்பமின்றி துயரின்றி என்றும் நீர் இன்பம் வேண்டில் இராப்பகல் ஏத்துமின் ”

என அருளிப்போந்துள்ளார். அந்த வகையிலே இறைவி என்னுள்ளிருந்து இயக்க இப்பாடல்கள் வெளிவந்தன.

நோயின் வேதனையால் வாடும் பொழுதும், மனக் கவலையால் மயங்கும் பொழுதும், தனிவழியில் தத்தளிக்கும் பொழுதும், இடுக்கண் எய்திய பொழுதும், பசியின் கொடுமையால் படர்வெய்தும் பொழுதும், தீய எண்ணங்கள் பனோலயத்தைத் தாக்கும் பொழுதும் சத்தி துதியைப் பொருளுணர்ந்து ஆராமையோடுபாடி இன்புறுவீர்களாக.

“ குமரன் அகம் ”

பண்ணாகம்
சுழிபுரம்

சோ. க. வேலாயுதர்

அணிந்துரை

“ அன்புப் படையல் ”

பண்ணாகத்து அன்பர் திரு. சோ. க. வேலாயுதர் அவர்களை யான் பல ஆண்டுகளாக அறிவேன். அவர் ஒரு விழுப்பம் மிக்க பண்பாளன்; புலமை கெழுமிய நற்றமிழ் அறிஞன்; ஆர்வம் நிறைந்த — ஆனால் ஆரவாரம் என்பது அறவே இல்லாத — அடக்கமான சமய, சமூக, ஊழியன்; எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, சிறந்த சிவபக்தன். பக்தர்களுக்கு உளதாகும் மேலான இயல்புகளுள் தலையாயது பணிவுடைமை என்னும் சீரிய பண்பேயாகும் ‘நான்’ என்னும் முனைப்பு ஒருவனுடைய உள்ளத்தில் தேய்ந்து ஒழிந்த அளவிற்குத்தான் பக்தியும் பணிவும் செழிக்கும். ‘அகந்தைக் கிழங்கை அகழ்ந்து எடுக்க’ வல்லவன் தான் உண்மைத் தொழும்பன்; தூய பக்தன். அகந்தை அலை கொழிக்கும் இன்றைய சமுதாயத்தில், அன்பர் வேலாயுதரைப் போன்ற பணிவிற் கனிந்த — அடக்கமுடைய — இனியவர்களைக் காண்டல் அரிது. இத்தகைய பண்பாளனும் பக்திமானுமாகிய அன்பர் அவர்கள், தன்னடியடைந்தார் யாவர்க்கும் தவறாது அருள் வழங்கும் அன்னையாகிய, வழக்கம்பரை அம்மன் மீது அன்பாற் புனைந்த அரிய இந்தமிழ்ப் பாடல்களைப் படித்துச் சுவைக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அப்பாடல்களின் பக்திக்கனிவும், தீந்தமிழ்ப் புனிதக்கமழ்வும், என் உள்ளத்தைமிகவும் கவர்ந்தன. பக்தர்களுடைய உள்ளங்களுக்கு — சிறப்பாக தொல்புரத்து வழக்கம்பரை அம்மனிடத்து ஈடுபாடு உடைய அன்பர்களது உள்ளங்களுக்கெல்லாம் — அவ்வினிய பாடல்கள் அரிய ஆத்மீக விருந்தாகும் என்பதிற் சிறிதும் ஐயம் இல்லை. தனது குலதெய்வமாகிய அம்மனுக்கு நிவேதித்த ‘அன்புப்படையல்’ ஆகிய அப்பாடல்களை, இப்போது அன்னையின் பிரசாதமாக எங்களோடு பகிர்ந்து கொள்ள அன்பர் ஆசைப்படுகின்றார் யாம் அதனை அன்போடு ஏற்றுப்பயன் அடைவோமாக.

14-5-81

முதலியார் செ. சின்னத்தம்பி

முன்னாள் வட்டுக்கோட்டை

ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்.

சிவமயம்

வழக்கம்பரை அம்பாள் துதி

திருச்சிற்றம்பலம்

காப்பு (வெண்பா)

திருவார் வழக்கம் பரையமருந் தேவி
திருவார் திருவடிகள் போற்ற — குருவாகும்
ஐங்கரனே! முக்கணனே! ஆணை முகத்தானே
நெஞ்சினுளே நிற்பாய் நிறைந்து.

[அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்]

பற்பல வளங்க ளீந்து பாரினில் வாழ்வு தந்தே
அற்புத அன்பாய்க் காத்து அருளது அளித்து என்னைச்
சிற்பர யோக வாழ்வில் சீரிதாய் வாழ வைத்தாய்!
நற்றிறப் பேறு பெற்றேன்; நல்வழக் கம்பரைத் தாயே!

சுந்தரத் தோற்றங் கண்டேன், சுந்தரும் இன்ப மஃதே;
எந்திர வாழ்வு வேண்டேன் ஏழையேற் கருளு வாயே!
அந்தரத் தமரர் போற்றும் அன்னையே! மாரித் தாயே!
மந்திர வடிவே! அன்னாய்! வழக்கம்பரை வாழுந் தேவீ!

மையலாம் வாழ்வில் வீழ்ந்து மயங்கிடும் மக்கள் தம்மைப்
பொய்யெலாந் தவிரச் செய்து, புனிதராய் வாழச் செய்
ஐயனின் இன்பத்தேவி! அவனியைக் காத்து நீயுன் [வாய்!
செய்ய பொற் பாதந் தந்தே செகமதை வாழ்விப் பாயே!

தக்கனின் அகந்தை நீக்கித் தருமத்தை ஓங்கச் செய்தாய்
சொக்கருக் கினிய தேவி சொல்ல வொண் ணாதமாயப்
பொக்கமாம் வாழ்வில் வீழ்ந்து புழுங்கிடா தணைத்துக்காத்
தக்கவர் பயில்வழக்கம் பரைவளர் தாயே! அம்மா! [தாய்

முசுக்கலை ஒன்றி னுக்கு மூதுல களித்தே ஆண்டாய்!
பொசுக்கலைம லங்கள் முன்றைப்புண்ணியப் பேறுசெய்வாய்
நசுக்கிடா யகந்தை தன்னை நல்ஞான மேநல்கு வாயே!
வசுக்களைக் காத்த தாயே! வழக்கம்பரை வாழுந் தேவீ!

அன்னையே! அழகே இன்ப அமுதமே! அடியேனுக்கு
நின்னையே தந்தாய் என்னால் நினக்கொரு பயனுமுண்டோ?
பொன்னெடு மணியு மின்பப்போகமும் வேண்டேன்நின்பா
மன்றெடு மன்பே நல்காய்! வழக்கம்பரை யமருமம்மே! [ல்

எண்ணிலார் கூடி ஏத்தி எழிலுறு முன்றன் தோற்ற
வண்ணமா மழகு பேசி வாய்த்தமும் பேறப் பெற்றார்
புண்ணிய வாழ்வு மீதே புகலருந் தவஞ்செய் வார்க்கு
மண்ணிலே வாய்த்த தாயே! வழக்கம்பரை வாழுந் தேவீ!

மின்னலைப் பழிக்குஞ் செய்ய மேனியாய்! உன்றன்தோற்றம்
என்னுளே விளங்கித் தோன்ற ஏற்றநற் கருணை செய்தாய்!
கன்னலே! தேனே! இன்பக் கனிதரு கரும்பே அன்னாய்!
என்னுனைப்போற்று வேன்யான் எழிலுடை மாரித்தாயே

மக்களின் துயரம் போக்க மகிழ்ந்தினி தமர்ந்து நாளும்
தக்கவர் தங்கட் கெல்லாந் தயாவுட னருளைச் செய்தே
துக்கமாம் வாழ்வை வீட்டித் துயரறு மருளைச் செய்வாய்
சொக்கனின் இன்பத் தேவீ! தொல்புரத் தமர்ந்த தாயே!

பாரெலாம் படைத்தே காப்பாய், பரமனின் பாகத் தாயே
சீரெலாம் பாடத்தொண்டர் சிறப்புடன் வாழ்ச்செய்வாய்
ஊரெலாஞ் செழிக்கச் செய்தே உவப்புடன் காக்கின்றயே
யாரெலா மறி வார் உன்னை யாதுநான் செப்பி வாழ்வேன்

சிந்தனைக் குன்னைத் தேக்கிச் சீரிய புகழைப் பேசும்
வந்தனை வாழ்வு கண்டேன் வழக்கம்பரை யமர்ந்த தேவி!
எந்துணை அருளைத் தந்தாய் என்றுநான் வாடும் போது
கந்தர அருளே தந்தேன் எனச்சொலும்மாற்றங்கேட்டேன்

பற்பல பிறப்பிற் செய்த பழம்பெருந் தவத்தி னூல்நின்
அற்புதக் கோலங் கண்டேன்! அதனைநான் மறந்துய்வேனோ?
சிற்பரர் பரையைச் சேர்ந்த சீவனுஞ் சிவனே யன்றோ!
கற்றவர்க் கருளும் நல்ல வழக்கம்பரை அமர்ந்த தாயே!

எண்ணிலா ருன்னைக் காண ஏங்கியே தவிக்கும் போது
மண்ணிலே வைத்து என்னைமாண்புடன் காத்தே ஆண்டாய்
புண்ணியப் பேறுபெற்றேன்! போற்றினே னுன்னை நாளும்
வண்ணமாம் வாழ்வுதந்தாய்! வழக்கம்பரை யமர்ந்ததேவீ!

திருநெறிய தமிழ்தந்த திருப்பெருகு ஞானசம்பந்தன் அந்
ஒரு தனிநல் அம்மே! என்ன உவப்புடன் ஓடி வந்தே [நாள்
மருவினிய ஞானப்பாலை மகிழ்வுடனூட்டி மேலைக்
கருவினின் துயரம் போக்கிக் காதலாற் பாடச் செய்தாய்.

வேண்டுவார் வேண்டு மெல்லாம் விரைந்தளித் தவரை யெல்லாம்
ஆண்டருள் செய்யுமம்மை அருள் நிலை அறிவார் யாரே?
தூண்டிடா விளக்காய் ஞானச் சுடர் விடுந் தேவீ அன்பு
பூண்டுகளேற் குநீயே யல்லாற் பூதலத் தெவரே யுள்ளார்?

துய்ய நான் மறைக ளானுந் துதித்திடற் கரிய தாயே
பொய்ம்மையாம் வாழ்விற் போந்து உழன்றிட அடியனே
கையனேனி முன்னூட் செய்த கன்மங்கள் போக்கித்தீய[னைக்
மையல்வாழ் விதனை நீக்கி வருகவென்றருளு வாயே!

ஒளிவளர் வாழ்வு வேண்டி ஓங்கருந் தவஞ்செய் வார்க்குக்
களிதரு மின்ப வாழ்வைக் களிப்புடனீந்தே நாளும்
அளியுட னுளுந்தாயே! ஆருனை அறிய கிற்பார்?
கிளியுறழ் மொழியினுளே! கிளர் வழக்கம்பரைத் தாயே!

தேரேறி வீற்றி ருக்குந் திருக்கோலங் கண்டு போற்ற
ஊர்தோறு மிருக்கு மக்கள் ஒருமித்து வந்து சேர்ந்தே
நேர்கண்டு தொழுவார்க் கெல்லாம் நிறையருள் செய்யுந் தாயே
பார்பதியே! பகவதியே! வழக்கம்பரை யமர்ந்தருளுந்தேவீ

சிந்தனைக் கரியாய் போற்றி! சீருடைக் கழலாய் போற்றி!
வந்தெமக் கருள்வாய் போற்றி! வாழ்வது தருவாய் போற்றி!
புந்தியில் இருப்பாய் போற்றி! போகம தருள்வாய் போற்றி!
நந்தியின் தேவிபோற்றி! நாண்மலர் போற்றி போற்றி!

பந்தம தில்லாய் போற்றி! பகவதி யானாய் போற்றி!
சிந்தையி லுறைவாய் போற்றி! சீருடை உமையே போற்றி!
எந்தமை ஆள்வாய் போற்றி! ஏறுடை முதல்வி போற்றி
வந்தெமை ஆண்டாய் போற்றி! மலரடி போற்றி போற்றி!

(வெண்பா.) நூற்பயன்

வேலா யுதனுரைத்த வீரோங்கு சத்திதுதி
மேலோங்க என்றும் விளம்பினால் — ஏலாத
எக்கரும மும்மில்லை எம்சத்தி தான்வந்து
புக்கமரு முன்னேநீ போற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

235.8

